

asociației sunt vizați în mod individual și ar avea calitate procesuală proprie. În subsidiar, Curtea ar fi trebuit să flexibilizeze criteriile pentru stabilirea calității procesuale active în cazul asociațiilor care reprezintă o comunitate indigenă.

Al patrulea motiv: prin respingerea acțiunii în răspundere extracontractuală ca inadmisibilă, Tribunalul a aplicat un criteriu juridic eronat, introducând o nouă cerință pentru stabilirea calității procesuale a reclamanților în sensul articolului 263 TFUE. Această cerință nu are niciun fundament în textul tratatului sau în jurisprudență.

-
- (¹) Directiva (UE) 2018/410 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2018 de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea rentabilizării reducerii emisiilor de dioxid de carbon și a sporirii investițiilor în acest domeniu și a Deciziei (UE) 2015/1814 (JO 2018, L 76, p. 3).
- (²) Regulamentul (UE) 2018/841 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 cu privire la includerea emisiilor de gaze cu efect de seră și a absorbțiilor rezultate din activități legate de exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultura în cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030 și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 și a Deciziei nr. 529/2013/UE (JO 2018, L 156, p. 1).
- (³) Regulamentul (UE) 2018/842 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind reducerea anuală obligatorie a emisiilor de gaze cu efect de seră de către statele membre în perioada 2021-2030 în vederea unei contribuții la acțiunile climatice de respectare a angajamentelor asumate în temeiul Acordului de la Paris și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 (JO 2018, L 156, p. 26).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spania) la
25 iulie 2019 – LP/Subdelegación del Gobierno en Toledo**

(Cauza C-567/19)

(2019/C 372/18)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Părțile din procedura principală

Reclamant și apelant: LP

Pârât și intimat: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Întrebarea preliminară

În opinia Curții de Justiție a Uniunii Europene, este compatibilă cu articolul 12 din [Directiva] 2003/109/CE al Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung (¹) și cu - între altele - Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 7 decembrie 2017 (cauza C-636/16 (²)) și Hotărârea din 8 decembrie 2011 (cauza C-371/08 (³)), o interpretare precum cea care se regăsește în Hotărârile pronunțate de Tribunal Supremo spaniol nr. 191/2019 din 19 februarie 2019, dosar 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580), și nr. 257/2019 de 27 din februarie 2019, dosar 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), potrivit căreia, interpretând Directiva 2001/40/CE (⁴), este posibil să se ajungă la concluzia că orice resortisant al [unei] țări terțe, titular al unui permis de lungă ședere, care a săvârșit o infracțiune sancționată cu pedeapsa închisorii de cel puțin 1 an poate și trebuie să fie expulzat în mod „automat”, altfel spus, [fără] a fi necesară aprecierea circumstanțelor sale personale, familiale, sociale sau de muncă?

(¹) JO 2004, L 16, p. 44, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 225.

(²) Hotărârea din 7 decembrie 2017, López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949).

(³) Hotărârea din 8 decembrie 2011, Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809).

(⁴) Directiva 2001/40/CE a Consiliului din 28 mai 2001 privind recunoașterea reciprocă a deciziilor de îndepărtare a resortisanților țărilor terțe (JO 2001, L 149, p. 34, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 124).